

گزارش

زنگنه نامزد وزارت نفت در جمع خبرنگاران:

برای همکاری آمدهام نه انتقامجویی

مهندس زنگنه درباره جلسات مشترک با نمایندگان مجلس شورای اسلامی در کمیسیون‌ها و فراکسیون‌های مختلف گفت: بنده ۳۰سال از نزدیک با صنعت نفت کشور

و مجلس آشنا هستم اما تاکنون هیچ‌وقت چنین انسجام و همدلی در بین مدیران، کارکنان صنعت نفت و نمایندگان برای برون‌رفت از مشکلات ندیده بودم.

همه به فکر توسعه پارس جنوبی

وی تصریح کرد: این روزها وقتی می‌بینم که همه مجلس، رسانه‌ها، نخبگان و حتی در میان مردم عادی کشور مدعی هستند که باید میدان گازی پارس جنوبی به‌سرعت توسعه یابد، بسیار خوشحال می‌شوم و به‌عنوان یک ایرانی احساس غرور می‌کنم. مهندس زنگنه درباره افزایش تولید فرآورده‌های نفتی اظهار کرد: در این زمینه حتما باید برنامه‌ریزی قوی صورت گیرد تا قبل از پایان امسال حداقل تولید بنزین کشور هفتمیلیون لیتر افزایش یابد.

صلاح قراردادهای در صدر اولویت‌های کاری

وی ادامه داد: در صورت اخذ رای‌اعتماد از مجلس

در اولین روزهای حضورم در صنعت‌نفت با کمک همه مجموعه نفت، مطالعه برای تغییر و اصلاح ساختار قراردادهای نفتی با استفاده از نخبگان و کارشناسان داخلی و خارجی را در دستور کار قرار خواهم داد تا این قراردادهای جاذبه کافی برای پیمانکاران و شرکت ملی نفت داشته باشند، استفاده از قرار دادهای نفتی اصلاح‌شده برای ایران که میدان‌های با عمر بالا دارد، ضروری است. مهندس زنگنه ابراز عقیده کرد:وظیفه من به‌عنوان یک ایرانی و مدیرارشد صنعت‌نفت این خواهد بود که منافع ملی کشور را درحداکثرسازای کرده و پتانسیل کاری برای نیروها و شرکت‌های ایرانی فراهم کنم، اما این‌ موضوع نباید منافاتی با ایجاد ارتباط و تعامل با شرکت‌های خارجی داشته باشد، وانگهی استفاده از توانمندی داخلی و فناوری خارجی در صنعت نفت مغایر یکدیگر نیست و نبوده است، زیرا ما قبلا این کار را در کشور انجام داده‌ایم.

برای همکاری آمدهام نه انتقامجویی

وزیر نفت پیشنهادی دولت یازدهم هدف دولت تدبیر و امید را استفاده از ظرفیت‌های موجود و افزایش آنها دانست و گفت: من آمدهام با به‌کارگیری بیشتر مجموعه‌های مدیریتی، مالی و فناوری روز دنیا صنعت نفت را برای سرریلندی ایران سسازم و دست همکاری خود را به سوی همه دراز کنم تا اینکه باب انتقامجویی و دعوا را به راه اندازم. مهندس زنگنه گفت: من و سایر وزرای دولت تدبیر و امید وزیر ایران هستیم نه وزیر یک گروه خاص و عده‌ای محدود، بار سنگین افتاده بر زمین صنعت نفت را به تنهایی نمی‌توان بلند کرد و من نیز با کمک همه صاحب‌نظران و کارشناسان دارم. مهندس زنگنه با تاکید بر اینکه نباید کالایی در کشور تولید شود که جز خودمان خریدار و مصرف‌کننده‌ای نداشته باشد، اظهار کرد: کالای ایرانی باید با ناکار رقابتی، بین‌المللی و منطقمای تولید شود؛ چون ایران در هاب انرژی جهان قرار دارد. به نظرآم اگر حتی ما نفت و گاز نیز، نداشته باشیم باید از امکان ژئواکونومیک کشور، بیشتر بهره‌گیری کنیم. وزیر نفت پیشنهادی با اشاره به اینکه برای کالای باکیفیت ساخت داخل مشتری خارجی نیز وجود دارد، گفت: برای من قیمت در درجه‌دم قرار دارد و اصل را بر کیفیت می‌دانم، زیرا با جان کارکنان و امنیت تأسیسات نفت و گاز نمی‌تون بازی کرد.

نفتی‌ها کار خود را بلد هستند

وی ادامه داد: نه‌تنها بلکه صنعت نفت نیز از ابتدای حیات خود تاکنون در شرایط سخت و بحرانی فعالیت کرده است، به عنوان مثال مردان نفتی ایران زیر بمباران و آتش دشمن یعنی اجازه ندادند که حتی یک روز صادرات نفت خام متوقف شود. نفتی‌ها کار خود را بلد هستند و در هر شرایطی کار خود را با خلأقیّت و زیرکی ادامه می‌دهند، ضمن آنکه قبول دارم مجموعه دیپلماسی ما باید تلاش کند که از زبان تحریم و تهدید در برابر ایران دست بردارد.

به نیروی انسانی صنعت نفت جفا شده است

وی با بیان اینکه در گذشته و در این سال‌های اخیر به همکارانم در صنعت نفت در مواردی جفا شده است، گفت: هم‌اکنون آنها با توجه به شرایط کنونی کشور حاضرند که همه‌چیز را به فراموشی بسپارند تا ایرانی مقتدر و عزیز را بسازند. وزیر پیشنهادی نفت به مجلس شورای اسلامی در مورد اجرای پروژه‌های جدید در صنعت نفت گفت: بخشی از این پروژه‌ها در میدان‌های اصلی ایران که عمر بالایی دارند با تمرکز بر افزایش ضریب بازیافت نفت و گاز اجرا خواهد شد و تصمیم دارم با اصلاح قراردادهای نفتی بیش از ۱۰ پروژه از این دست را در اولویت کاری خود قرار دهم.

شرق : سیدکاظم وزیری‌هامانه با افتخار می‌گوید که جلو ورود مرحوم کردان به نفت ایستاد چراکه جریانی که پشت این انتصاب بود، پی شخم‌زدن صنعت‌نفت بود که این‌روزها گویا به هدفش نیز رسیده و مهم‌ترین صنعت کشور را از ریل خارج کرده است. او با آنکه معاون زنگنه بود ولی وزیر نفت بعد از او بود. در دوران وزارتش این احساس به‌وجود آمده بود که او پی گسستت با دوران قبل از خود است. البته امروز این را قبول ندارد و از زنگنه تمام‌قد دفاع می‌کند. هم او و هم نوذری وزیر بعد از او. از طرفی هم دیگر مخالفان زنگنه، جریان موسوم به «جنوبی‌ها» هم که منتقدان همیشگی زنگنه بودند امروز از وزیرشدن او حمایت می‌کنند. این، هم از بازی‌های روزگار و هم از شرایط نامطلوب صنعت‌نفت است. هامانه البته معتقد است که زنگنه رای لازم برای وزیرشدن را می‌آورد و از نظر او این «کهنه‌وزیر» کابینه می‌تواند دوساله تولید نفت ایران را به بالای چهارمیلیون بشکه برساند.

آخرین روز حضورتان در نفت با جمله‌ای مهم همراه بود؛ اینکه گفتید قصد دارند مانند ارتش در سال ۵۷ صنعت نفت را شخم بزنند. آن مساله که از آن ابراز نگرانی می‌کردید امروز به کجا ختم شد؟ متأسفانه دقیقا اتفاق افتاد. الان هر کارشناس نفتی آشنا به کار، این موضوع را به من می‌گوید که هشدار شما را جدی نگرفتیم. خیلی‌ها هم به شوخی می‌گویند: «فکر می‌کردیم با گاوآهن شخم بزنند، اما با تانکر دوبیله شخم زدند».

مگر مشکل نفت از نظر این طیف، چه بود؟ مفهوم شخم‌زدن مہار صنعت‌نفت توسط افراد خودشان، فروش نفت و واگذاری پروژه‌ها به تیم خودشان بود. نفت از قدیمی‌ترین سازمان‌هایی است که هم سیستم دارد و هم آنکه در طول انقلاب و جنگ به‌خاطر سیستم تخصیص‌اش یک‌روز صادرات نفت قطع نشد. پالایشگاه‌ها بارها بمباران شدند، اما سریع بازسازی می‌شدند. این برون‌کرایی مانع از حضور و پیاده‌سازی سیاست‌های بی‌دانش و بی‌تخصص است، اما این سیستم اداری با‌عنوان مافیای نفتی حمله کردند و بعد دیدیم که چه‌کسانی را برای این پست معرفی کردند تا آنکه نوبت به من رسید و رای آورد. دوماه بعد از وزارت من، دستورات و فرمایشات شروع شد و مشخص شد که می‌خواهند هم تصفیه کنند و هم اینکه نیروهای خودشان را در نفت بچینند. چیدن نیروهایی که بعدها در دولت دهم نتایجش کلاما روشن شد، نظام‌نفت را برهم زد. بیه این نکته باید توجه کرد که با برهم‌زدن نظام یک مجموعه و اداره غیرعلمی آن، در حقیقت ثبات و کارایی آنجا از میان خواهد رفت.

ما به نظر تان این موضوع آگاهانه از پیش هدف‌گذاری شده بود؟

من نمی‌گویم این کار عمدی بود، اما حاصل این دوران از بین‌رفتن پایداری صنعت نفت بود. این صنعت دیگر روی ریل خود قرار ندارد. پروژه‌ها تعطیل‌اند و تولید کاهش پیدا کرده است و مواردی دیگر، البته تحریم‌ها در این میان بی‌تاثیر نبوده‌اند، اما ناکارآمدی و مدیریت نادرست، سهمش بسیار بیشتر است. کاهش تولید نفت قبل از تحریم‌های دور آخر اتفاق افتاد. بعد از آن بسیاری از پروژه‌های پارس جنوبی را زخمی کردند و گفتند که ۲۵مאה به اجرا می‌رسانیم. نتیجه این سیاست‌ها این شد که منابع مالی بین بسیاری از پروژه‌ها تقسیم شده بود. آنکه نیاز کامل‌شان برطرف شود. اصول علمی می‌گوید: «وقتی شما منابع محدودی در اختیار دارید، باید در اجرای پروژه‌ها اولویت‌بندی کنید تا بتوانید بهره‌وری را بالا برده، نه اینکه منابع را به‌صورت ناقص بین همه تقسیم کنید و حاصلی در نداشتنه باشد».

من آن‌زمان منتقد شما بودم اما نمی‌توان شجاعت شما در جلوگیری از ورود مرحوم کردان به نفت و همین‌طور نپذیرفتن مافیای نفتی را تحسین نکردم. مافیای نفتی را الان هم مطرح می‌کنم و قبول دارم، اما... اما این مافیای بیرون از ساختار نفت است و قصد دارد منویات خودش را بر نفت تحمیل کند. اتهام مافیا در صنعت نفت را نمی‌شود ثابت کرد. وقتی ۹۷ درصد نیروهای صنعت نفت کسانی هستند که بعد از انقلاب در این صنعت‌استخدام شده‌اند و همه آنها مراحل جذب نیرو که در کشور مرسوم بود را طی کرده‌اند، چگونه یکی در یک اداره دولتی خادم ملت می‌شود و یکی خائن و مافیا؟ فقط سه‌هزار نفر از زمان قبل استخدام نفت مانده بودند که آنها هم اینقدر قدرت ندارند که بخواهند در نفت، مافیای‌ها بپا کنند. اینها همه توهم بود و کارکرد سیاسی در انتخابات داشت. ایشان نفت را هدف قرار داد تا با ایجاد حساسیت در بین افکار عمومی اقبال خود را بالاتر ببرد که در آن برهه هم موفق بود.

اما در یک مصاحبه با روزنامه کیهان، فکر کنم خرداد ۸۶ بود که تلو‌با این موضوع را پذیرفته بودید و اشاره‌ای هم به عزل آقای نژادحسینیان داشتید.

ایشان بازنشسته شد. پس از آنکه رای اعتماد گرفتیم، فشار بر من برای تغییر چندنفّر از معاونانم به‌خصوص آقای نژادحسینیان به‌صورت غیرقابل‌یأوری افزایش یافت. می‌خواستند ایشان را به‌همراه آقایان ترکان و نعمت‌زاده و معظّمی کنار بگذارم. من به‌هیچ‌وجه وزیران این مساله نمی‌رفتم، ولی این فشار در حدی زیاد نبود. متوجه شدم آقای نژادحسینیان در آستانه بازنشستگی هستند. در سیستم اداری نفت افراد با ۶۰سال سن بازنشست می‌شوند. من راه میانه را انتخاب کردم که هم فشارها

اقتصاد

وزیر نفت، مهدی افشارنیک

وزیری هامانه در گفت‌وگو با «شرق»:

هیاهو علیه قرار داد «کر سنت» سیاسی است

مهدی افشارنیک

مجرى پروژه هم بشود. معتقد بودم که ما باید پروژه‌ها را علمى توسعه دهیم و باید از خارج‌ها استفاده کنیم. از تکنولوژى جدید استفاده کنیم. در زمان آقای آقازاده اولین منتقد این روش و خودم نیز به‌دنبال پیاده‌سازى این‌روش بودم، اما یک نکته را در نظر بگیريد که ژاپن آمد و گفت این پروژه را انجام نمی‌دهد و سهم خود را به خود رسانده. به‌خاطر فشارهای آمریکا بیرون کشید. وقتى طرف ما زیر قرار می‌زند و می‌رود، باید چه کنیم؟ برای اینکه بگوییم که خودمان قادر به انجام پروژه هستیم، باید کارى کنیم. نمی‌شود کار تعطیل باشد و منتظر یک شرکت خارجی بمانیم که آیا بپایند یا نه. برای جایگزینی، جنوبی‌ها دوطالب شدند که بپایند به تولید حداقلی برسانند که روی ژاپنی‌ها ما درآمدى از این قرارداد کسب کردیم. من به تولید ۵۵۰هزار بشکه رسید تا روش اجرایی‌اش پیدا شود. بعدهم من عوض شدم. اگر می‌ماندم حتما کار را به پیمانکارهای قدر داخلی می‌دادم و تولید را بالاتر می‌بردم.

معنای این موضوع این نیست که کار اجرایی به بخش عملیات واگذار شود. الان هم مخالفان این مساله هستم. ما خب این اتفاق رخ داد. به‌عرض کردم به‌خاطر شرایط حساس آن دوره بود و اینکه باید به ژاپنی‌ها نشان می‌دادیم خودمان نیز می‌توانیم.

نوع گفتار شما در آن‌موقع اینطور بود که گویا با دوران قبل از خودتان گسست دارید و بى وى دوران نوینی خودم هستید یکى یکی.

مورد بود، یکى هم تجدیدنظر درخصوص باى‌یک که شما اولین‌بار بحثش را پیش کشیدید. هم ما و هم پیمانکاران خارجی هر دو روی بیه‌متقابل که اجرا می‌شدن این قلت داشتند و خواهان تغییرات در آن بودند. الان هم از آن تغییرات دفاع می‌کنم. روی باى‌یکى که آن‌موقع اجرا می‌شد، خارجى‌ها می‌گفتند وقتى ما کار را تمام می‌کنیم و تحویل می‌دهیم، ارتباطمان با پروژه قطع می‌شود و خبر نداریم تکنولوژى‌ای که به‌کار بردیم در چه شرایطى است و چه می‌کنید و بحث‌های دیگری هم درخصوص مباحث مالی داشتند. ما هم معتقد بودیم شما کار را تمام می‌دهید و ما نمی‌توانیم شما را رصد کنیم که کار درست بوده و بهترین بوده یا خیر. خیلی‌ها معتقد بودند که در باى‌یک ستر ما کلاه رفته و ضرر کرده‌ایم و مهم‌ترین نکته این بود که به‌دلیل همین موضوع دیگر نمی‌آمدند.

البته نیامدن به‌دلیل فشارهای خارجی بود تحریم‌ها هنوز شروع نشده بود. ما رفتن شرکت‌هایی مانند رفتن توتال از فاز ۱۱ با آن قیمت بالای‌که در آن‌جا شروع شده بود، به‌خاطر باى‌یک‌ها نبود در واقع... به‌درست است. این‌اواخر دوره من بود. قبول دارم. اما در وزارت نفت دی‌همان این بود که زمینه‌های خروج شرکت‌های خارجی در حال فراهم‌شدن است، اما نگاهمان این بود که منابع بهانه‌ها و گله‌ها شویم. به این دلیل یک تیم برای بررسی چالش‌ها تشکیل شد که البته به دوران من قد نداد و من از وزارت نفت رفتم. بعد هم یک تجدیدنظرهایی در قرارداد صورت گرفت که با شروع تحریم‌ها دیگر موضوعیت خود را از دست داد.

با احترام به تفاوت شما و آقای زنگنه اما سوالم این است که شما بین دوران خودتان و آقای زنگنه در پی ایجاد گسست بودید؟

بله درست است. این‌اواخر دوره من بود. قبول دارم. اما در وزارت نفت دی‌همان این بود که زمینه‌های خروج شرکت‌های خارجی در حال فراهم‌شدن است، اما نگاهمان این بود که منابع بهانه‌ها و گله‌ها شویم. به این دلیل یک تیم برای بررسی چالش‌ها تشکیل شد که البته به دوران من قد نداد و من از وزارت نفت رفتم. بعد هم یک تجدیدنظرهایی در قرارداد صورت گرفت که با شروع تحریم‌ها دیگر موضوعیت خود را از دست داد.

با احترام به تفاوت شما و آقای زنگنه اما سوالم این است که شما بین دوران خودتان و آقای زنگنه در پی ایجاد گسست بودید؟

قطعاً هیچ دو نفرى سر یک موضوع با هم هم‌نظر نیستند و اصلاً نمی‌شود گفت که دونفر کاملاً به هم شبیه هستند. ولی گسست اگر به‌معنای تغییر جهت باشد که ایشان شمال می‌رفت و ما جنوب. من قبول ندارم چون که آقای زنگنه بر‌خورد علمى با قضایا می‌کرد. سیستماتیک عمل می‌کرد و شجاع هم نبود و تصمیمات درستی می‌گرفت. بنده هم آنچه در عمل ثابت کردم هم شجاعت بر‌خورد ایستادن در مقابل آنچه صلاح نمی‌دانستم را داشتم. هم اینکه همه تاشم را گذاشتم در توسعه صنعت‌نفت و بالا بردن جریان نفت و دفاع کردن از بچه‌های نفت که ادعا می‌کنم هیچ‌کس مثل من از نفت دفاع نکرده است. حمایت این روزهای جنوبی‌ها از آقای زنگنه برای شما جالب نیست؟ کسانی مثل آقای نورالدین موسى...

در کشور هم می‌بینم که جریان اصولگرا هم وقتی که یک فرد را آنقدر تعریف و تمجید می‌کنند و سر کار می‌آورند بعد از روشن‌شدن ناکلمی‌هایش حمایتش را از او دریغ می‌کنند. درواقع عکس آن هم صادق است. آنها هم احساسشان این است که باید با وزیر کار کرد و موضوع‌شان را تغییر دادند. در زمان من، با من خیلی هماهنگ شدند. هر ماه که من جنوب می‌رفتم با اینها جلسه می‌گذاشتم و چارچوب‌های خوبی با هم تعریف کرده بودیم. انصافاً هم پیشنهادهای خوبی می‌دادند بالاخره این برایشان یک تجربه شد که چرا جلو وزیر بایستیم.

البته در خصوص آقای زنگنه قبل از رای اعتماد این اتفاق رخ داده است.

بله. این را می‌دانند که آقای زنگنه حتما رای می‌آورد و وزیر است. بنابراین دللی نمی‌بینند که مخالفت کنند. از تجربه‌های قبلی‌شان بهره می‌برند.

یعنی به این نتیجه نرسیدند که آقای زنگنه را باید در مقابل جریان‌های مخالف امروزی حمایت کرد؟

بله. همین کار که الان در جریان است. زمانی این جریان به‌دنبال تقابل با وزیر نفت بود. بعد در دوره ما این تقابل به تعامل بدل شد و تجربه خوبی هم به‌دست آمد. انصافاً هم جنوبی‌ها از من حمایت خوبی کردند. آقایان مهندس زنگنه را خوب می‌شناسند و می‌دانند آدم قوی‌ای است و می‌تواند بحران موجود در صنعت نفت را مهار و رفع کند.

این روزها مهم‌ترین انتقادی که به آقای زنگنه می‌شود قرارداد کر سنت است. در دوران شما هم این قرارداد پیگیری شد و شما در جریان ریز مسایل آن هستید از نظر شما کر سنت تر کما نچای و خیانت‌بار بود؟

من قبول ندارم. این کلمات باردار است و به همین راحتی نمی‌توان آنها را به‌کار گرفت. یک قرارداد صادرات گازی منعقد شده که نقاطوت و ضعفی مانند هر قرارداد دیگری دارد. معتقدم یکى از اشتباهاتی که صورت گرفت، این بود که نگذاشتند این قرارداد اجرایی شود. خط‌لوله‌اش کشیده و تأسیسات جمع‌آوری گاز همراه نیز بپا شده است. گاز هم‌اکنون سوخته می‌شود. می‌شد به‌جای این سوختن، صادر شود. متأسفانه با سیاسى کردن موضوع، این مهم انجام نشد و ما درآمدى از این قرارداد کسب نکردیم. و بعد هم که آن شرکت رفت، از ما شکایت کرد. به دلیل اینکه دولت عوض شده بود و برخی‌ها مانند آقای رحیمی به مسند رسیدید. بودند و به هر دلیلی با تیم قبلى زاویه داشتند، همه مشکلات و کاستی‌ها را می‌خواستند به تیم قبل نسبت دهند. البته به من هم خیلی فشار آوردند. به هر حال الان فکر می‌کنم آمدن آقای زنگنه داخل این قضیه است. ایشان این قرارداد را امضا کرده و می‌تواند این مساله را حل کند. شاید بهترین فرد برای حل این مساله و موضوع قرارداد، خود آقای زنگنه است.

تنها تجدیدنظر قیمت در آن گویا بلندمدت‌دار تر بود. که آن هم با اولین قرارداد دیگر در خلیج فارس حل می‌شد.

من نمی‌خواهم وارد مفاد قرارداد شوم. اصل قضیه را عرض می‌کنم که این هیاهویی که راه افتاده، با دیدگاه سیاسى است و نه کارشناسى. قراردادی امضا شده و بین‌المللی است و گازمان نباید بسوزد.

کر تم کما نچای بود یا نه؟

من این لغات و اصطلاحات را اصلاً قبول ندارم. قراردادهایی که برد- برد نباشند که قرارداد نیست. منافع دوطرف باید حفظ شود و گرنه کسی قرارداد امضا نمی‌کند. به‌جای این کار اگر تلاش می‌کردند قرارداد صادرات گاز به کویت اجرایی می‌شد، نتیجه بهتری می‌گرفتیم و می‌توانستیم قیمت کر سنت را در دست کنیم.

برخی هم می‌گویند آنها که جلو کر سنت را گرفتند و نگذاشتند گاز صادر شود، اشتباه کردند.

من نمی‌خواهم اینطوری نگاه کنم. حرف من این است که باید مصلحت‌های کشور را در بیان و گفتارمان لحاظ کنیم

از این بگذریم به نظر تان چه‌مقدار زمان طول می‌کشد که به دوران تولید بالای چهارمیلیون برگردیم؟

نظام نفت به این شکل است که وقتی از نفت برداشت نشود، میرایی پیش می‌آید و دوباره باید ور‌کور شود و چاه نیاز به بازیابی دارد تا احیا شود. من فکر می‌کنم آقای زنگنه بپاید و حمایت شود و نیروهای نفت را هم بتواند بسیج کند و آنهاى که از نفت رفته‌اند را بتواند برگرداند، دوسال طول می‌کشد که به زمان تولید سال ۸۴ برسد.

یعنی چهارمیلیون و ۳۰۰؟

بله.

بحث صادرات و تحریم‌ها هم البته مهم است.

بله، البته آن یک بحث دیگر است که خارج از نفت باید حل شود اما من معتقدم باید ما ظرفیت تولیدمان را نگه داریم. حتی اگر صادرات نمی‌کنیم به‌خاطر چاه‌ها که خودمان در اوپک و منطقه باید توان تولیدمان را در سطح بالا نگه داریم. ما نباید اجازه دهیم عراق از ما جلوتر بفتند. متأسفانه دیپلماسى کشور در این سال‌ها ضعیف شده و نفت و هم‌ضربه‌های زیادی خورده است. نفت و وزارت خارجه در کنار هم باید حرکت رفتند و نفت هدف سیاست خارجی باید باشند. در واقع نفت بر سیاست خارجی باید سوار باشد.

شرایط کشور با انتخابات عوض شده است و زمینه‌های کار برای وزیر آینده در نفت نه‌چای می‌شود.

رو‌زهای آینده را برای آقای زنگنه سخت می‌دانید یا نه؟ من به این نتیجه رسیدیم که مجلس رای اعتماد می‌دهد. آقای زنگنه و همین‌طور آقای نعمت‌زاده در بحث‌های فنى توان پاسخگویی به سوالات مجلس را دارند. ما به نفت بازمی‌گردید؟

من بازنشسته شدم البته آقای زنگنه کمکی خواهد با کمال میل در خدمتشان هستم. ولی باز گشت دیگر توجه ندارم.

خبر

خدمت جدید چینی‌ها به رقیب نفتی ایران

جشن نفتی در عراق وقت‌کشی در ایران

● **مه‌ر:** همزمان با تاخیر و وقت‌کشی شرکت‌های چینی به‌ویژه س‌ان‌پی‌سی و ساینوپک در توسعه میادین مشترک نفت و گاز ایران، شرکت س‌ان‌پی‌سی چین پس از توسعه فاز اول، عملیات اجرایی فاز دوم میدان حلفایه عراق به‌عنوان مهم‌ترین رقیب نفتی ایران را اوپک را آغاز کرد. برنامه ایران برای توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی ۱۴ساله شده است و با گذشت بیش از یک‌دهه هنوز وضعیت توسعه این فاز مشترک گازی بلا تکلیف و نامشخص است. در این بین بیش از ۱۴سال است که توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی چوب تاخیر شرکت‌های بزرگ خارجی را می‌خورد. به‌طوری‌که حدود هفت تا هشت سال تاخیر توسط شرکت توتال فرانسه و سپس نزدیک چهارسال تاخیر توسط شرکت چینی برای توسعه به این مگا پروژه گازی تحمیل شده است. خردادماه ۱۳۸۸ و در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری، قراردادی حدود پنج‌میلیارد دلاری به‌منظور توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی با شرکت چین امضا شد اما پس از خروج توتال فرانسه، این‌بار نوبت به چینی‌ها رسید تا وقت‌کشی‌ها را در این پروژه مشترک گازی آغاز کنند. در حفاصل سال ۱۳۸۸ تا

۱۳۹۱ و در مدت بیش از سه سال چینی‌ها هیچ کار جدی در پارس جنوبی دنبال نکردند و وزارت نفت در مواجهه با انتقاد رسانه‌ها صرفاً به دادن اولتیماتوم به شرکت CNPC چین اکتفا کرد و در نهایت چینی‌ها پاییز سال گذشته آب پاکی را روی دستان وزارت نفت ریختند و عطای ماندن در فاز ۱۱ پارس جنوبی را به لقایش سپردند. با این وجود علیرضا نیکزاد، سخنگوی وزارت نفت اخیراً در گفت‌وگو با مهر با تاکید بر اینکه قرارداد پنج‌میلیارد دلاری چینی‌ها در پارس جنوبی فسخ نشده است، گفته است: به‌زودی یک میدان جدید گازی در خشکی به شرکت چینی برای توسعه واگذار خواهد شد. به گفته این مقام مسؤول بر اساس اعلام شرکت چینی، توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی به‌ویژه در بخش فراساحلی دارای ریسک بالایی بوده و به‌زودی یک میدان گازی که توسعه آن ریسک کمتری دارد، به چینی‌ها معرفی می‌شود. از سوی دیگر در حالی تاخیر چینی‌ها منجر به عدم‌الیف چندمیلیارد دلاری به دلیل عدم توسعه این فاز گازی نصیب صنعت نفت شده که این شرکت چینی برخلاف وقت‌کشی‌ها در عسلویه، در توسعه میادین نفتی عراق یکه‌تازی کرده و حتی هفته جاری جشن افزایش تولید نفت و آغاز فاز دوم توسعه میدان حلفایه عراق را برگزار کرده است.

بانک مرکزی

فعال‌اوراق مشارکت منتشر نمی‌کند

● **فارس:** مدیر کل اقتصادی بانک مرکزی با بیان اینکه رشد نقدینگی در چهارماهه ابتدایی سال جاری مناسب بوده، گفت: با توجه به این شرایط بانک مرکزی فعلاً برنامه‌ای برای انتشار اوراق مشارکت ندارد. ابوالفضل اکرمی با اشاره به کاهش نرخ رشد نقدینگی در سال جاری اظهار کرد: بانک‌مرکزی با توجه به شرایط کنونی، فعلاً برنامه‌ای برای انتشار اوراق مشارکت ندارد. وی افزود: رشد نقدینگی در سطح مطلوبی قرار دارد و به همین دلیل نیازی به انتشار اوراق مشارکت بانک‌مرکزی در شرایط فعلی نیست. مدیر کل اقتصادی بانک‌مرکزی با بیان اینکه در سال گذشته بانک مرکزی دو بار اقدام به انتشار اوراق مشارکت کرد، گفت: در هر بار دوهزار و ۵۰۰میلیارد تومان و در مجموع پنج‌هزارمیلیارد تومان اوراق مشارکت در سال گذشته منتشر شد که این اقدام توانست تا حدودی رشد نقدینگی را کنترل کند. رییس کل بانک مرکزی آخرین عدد نرخ رشد نقدینگی را اعلام کرد که براساس آن رشد نقدینگی در تیرماه نسبت به اسفند سال گذشته تنها ۱/۹در صد رشد داشته است.

بریده‌اخبار

● **فارس:** هدایت‌الله میرمرازی‌هی، عضو کمیسیون کشاورزی مجلس گفت: بعد از رای گیری در مجلس متخلفان گرانی نهاده و مرغ به قوه‌قضاییه معرفی می‌شوند. خوراک طیور مرداران رو به اتمام است. همین موضوع قیمت مرغ را به کیلویی شش هزار و ۵۰۰ تومان رسانده است.

● **ایسنا:** سیروس روستا، رییس اتحادیه مرکزی دامداران گفت: اگر نرخ ارز برای واردات نهاده‌های تولید تغییر کند قیمت شیرخام نیز متناسب با آن تاودیرابر افزایش می‌یابد و نوسانات بازار نهاده می‌تواند کاهش چشمگیر تولید شیر را به‌همراه داشته باشد.

● **تسنیم:** سیدحسن قاضی‌زاده‌هاشمی، وزیر پیشنهادی بهداشت و درمان دولت یازدهم با تاکید بر اینکه هنوز تصمیم جدیدی برای واردات دارو

براز مر جع اخذ نشده است، از بر گزاری ستاد رسیدگی به بحران دارو و تجهیزات پزشکی بعد از شروع به‌کار دولت روحانی خبر داد.

● **تسنیم:** آژانس بین‌المللی انرژی اعلام کرد صادرات نفت ایران در جولای ۲۰۱۳ نسبت به ماه قبل

آن ۲۰۰هزار بشکه در روز افزایش یافت و به ۱/۱۶ میلیون بشکه در روز رسید.